

Til § 4.

Man har fundet det rimeligt at fastslaa, at Præmier ikke skal betales for Skibe, der er beslaglagt eller tilbageholdt ved Foranstaltning af den danske Regering eller af fremmed Magt. Naar Skibene paany frigives, vil der derimod være at fastsætte Præmier under Hensyntagen til Krigsrisko for de enkelte Skibe.

Til § 5.

Da det først efter Krigens Ophør vil være muligt at faa Overblik over indtrufne Skader, maa Udbetaling af Erstatninger i det hele udsættes til dette Tidspunkt. Derimod behøver Paabegyndelsen af Udbetalinger ikke at afvente den endelige Regnskabsopgørelse, men der vil kunne foretages

a conto Udbetalinger, efterhaanden som Forholdene afklares og i det Omfang, Afdelingens likvide Midler tillader det. Det følger af Bestemmelsen i Forslagets § 7, at Reglen i § 11 i Loven af 4. Maj 1939 om Baandlægelse af Forsikringssummen fortsat har Gylighed.

Bestemmelsen i 3die Pkt., der har sit Forbillede i Forsikringsaftalelovens § 25, betyder bl. a., at Afdelingen overtager Kursrisiko for Erstatninger, der maatte blive tilkendt Redere af fremmede krigsførende Magter, og som de ikke allerede har faaet udbetalt.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til § 2, 1ste Led i Lov Nr. 211 af 29. April 1940.